

SIHR I SIHIRBAZI

Znaj, dragi brate i cijenjena sestro u islamu, da je Uzvišeni Allah stvorio ljude i džine samo iz jednog plemenitog cilja, a to je da budu Njegovi robovi, tj. da Mu se pokoravaju u Njegovim naredbama i da se klone Njegovih zabrana. Zato je Uzvišeni Allah, dželle še'nuh, slao poslanike i spuštao knjige kako bi ljudima detaljno pojasnio put koji vodi ka Njegovom oprost i vječnom uživanju u džennetu i puteve koji vode ka Njegovoj srdžbi i propasti na dunjaluku i ahiretu.

Od puteva koji izazivaju Allahovu srdžbu i prizivaju propast je dolazak u bilo kakav kontakt sa sihrom i sihribazima. Uzvišeni Allah, dželle še'nuh, najstrožije je zabranio bavljenje sihrom i traženje ikakve pomoći od sihribaza, koji su Njegovi jasni i otvoreni neprijatelji, zato što je šteta prouzrokovana tim odvratnim djelom neprocjenjiva.

Sihr je svaki tajni i nepoznati vid liječenja ili izazivanja bolesti putem izučavanja, čaranja, zapisa, trava i sl. što koristi sihribaz kako bi na tajnovit način pomogao ili naudilo određenoj osobi. Također, u sihr ulazi i svaki

vid magije koja izokreće stvarnost u očima ljudi.

Sihribaz je onaj koji se bavi sihrom i pravi ga putem saradnje sa šejtanima i pokvarenim džinima, koji mu se pokoravaju i pomažu, ali za uzvrat od njega traže da čini neka odvratna i Allahu mrska djela; kao činjenje sedžde šejtanima, ili bacanje Mushafa u izmet, ili psovanje Allaha, azze ve dželle, i sl.

Neki od znakova pomoću kojih se mogu prepoznati sihribazi su:

- 1.) Pisanje talismana, hamajlija, zapisa i sl.,
- 2.) Sihribaz pita bolesnika o njegovom imenu, imenu njegovog oca ili majke i sl.,
- 3.) Sihribaz daje bolesniku određene stvari da ih zakopa, odnese na određeno mjesto i sl.,
- 4.) Izgovara nerazgovjetne riječi, brzo i nejasno govori, govori nepoznatim jezikom i sl.,
- 5.) Daje bolesniku određene listove, talismane, preparate i sl. da ih spali i kadi se njihovim dimom,
- 6.) Daje bolesniku krv da se njome maže i sl.,
- 7.) Neurednost, nečistoća, odvratan miris,

izopačenost u licu, tama u očima itd.

Pravljenje, izučavanje, podučavanje i svaki drugi vid bavljenja sihrom je najstrožije zabranjen u islamu i u svim prethodnim nebeskim objavama, koje su derogirane, a na to upućuje i zdrav razum, kojim je Allah, azze ve dželle, nadario čovjeka.

Uzvišeni, dželle šeḥnuh, rekao je pojašnjavajući opasnost sihira: "Učili su ono što će im nauditi i od čega nikakve koristi neće imati iako su znali da onaj koji tom vještinom vlada neće nikakve sreće na onom svijetu imati. A doista je jadro ono za što su se prodali, kada bi samo znali!"

(El-Bekare, 102)

Sihr i sihribaz su osuđeni na totalnu propast, na dunjaluku i ahiretu, i neće uspjeti gdje god bili, kao što Allah, dželle šeḥnuh, kaže: "Doista, ono što su oni napravili, je samo varka sihribaza, a sihribaz neće, ma gdje došao, uspjeti." (Ta-Ha, 69)

Svaki vid bavljenja sihrom, bilo da ga čini, ili podučava druge, ili da je zadovoljan njime, je jasno nevjerstvo u Uzvišenog Allaha, dželle dželaluh, i očito otpadništvo od vjere islama, kao što se da zaključiti iz prethodno spomenutih ajeta.

Isti propis važi i za sve vrste gatara, vračara, proricatelja sudbine i njima sličnih, koji putem džina, šejtana, zvjezda i određenih prirodnih pojava obavještavaju o budućnosti, sudbini, izgubljenim stvarima i sl.

Onaj koji odlazi kod sihribaza, vračara, gatara i obraća im se za pomoć počinio je veliki grijeh prema Uzvišenom Allahu i od takvog se namaz ne prima četrdeset dana i noći sa obavezom da iste klanja, kao što je vjerodostojno preneseno u hadisu. Ista kazna sljeduje i one koji čitaju horoskope i prate TV-emisije koje se bave proricanjem sudbine.

Prethodno spomenuti propis je, naravno, za onog koji ne povjeruje u ono što kazuju ovi pokvarenjaci. Ako se desi da im povjeruje i potvrdi ono što oni proriču takav je počinio još veći grijeh i uznevjerovao u sve što je objavljeno Allahovom Poslaniku, Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem.

Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: "Ko ode proricatelju ili gataru i povjeruje u ono što mu kaže, taj je uznevjerovao u ono što je objavljeno Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem."

(Hadis je sahih)

Obaveza je lijek tražiti u propisanim i dozvoljenim stvarima, a ne u onome čija je šteta, bez imalo sumnje, mnogo veća nego prividna korist.

Onome, koji bude iskušan nekom od duševnih ili fizičkih bolesti, propisano je da se liječi na sljedeći način

1. Da čvrsto vjeruje da su svaka bolest i lijek od Uzvišenog Allaha, azze ve dželle,
2. Da moli Allaha, dželle šeḥnuh, za ozdravljenje,
3. Da se liječi Kur'anom i ispravnim - vjerodostojnim dovama,
4. Da traži lijeka u nekim od dozvoljenih uzroka; kao odlazak pouzdanom doktoru, korištenje provjerenih medikamenata i sl.

Allah, azze ve dželle, rekao je: "Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast." (El-Isra, 82)

